Guanyador Premi del jurat
Tisner 26 cc borrell

L'ESQUERDA

de Jorge-Yamam Serrano

-75 minuts
-monòleg
-català
-contemporani

TeatrodeCERCA

"un text i una interpretació brutals..." *"una peça profundament honesta..."*

Sinopsi

La protagonista de l'obra és una persona d'uns 50 anys que, sobtadament, recupera la memòria esborrada d'un abús sexual patit durant la seva infància, a l'escola. Representa aquelles persones que, després de 30 o 40 anys, adquireixen la maduresa i distància suficient per comunicar i denunciar el que van patir en la seva infància. La peça és, en si mateixa, un acte de reparació; una festa imperfecta, la recuperació de la celebració de la vida, tot i les seves esquerdes

Dispositiu escènic sobre la reparació d'un abús infantil en l'àmbit de l'educació i la formació. Una obra que parla també del paper dels "tercers", la seva responsabilitat i la seva capacitat de reparar simbòlicament el mal que ha patit una víctima d'abusos. Com a tercer entenem altres persones properes, companys, familia, professors, director/a, institucions i entitats...

> El tercer trenca la creença que els abusos és cosa de dos.
> El públic al teatre, ocupa la posició del tercer, de l'espectador.

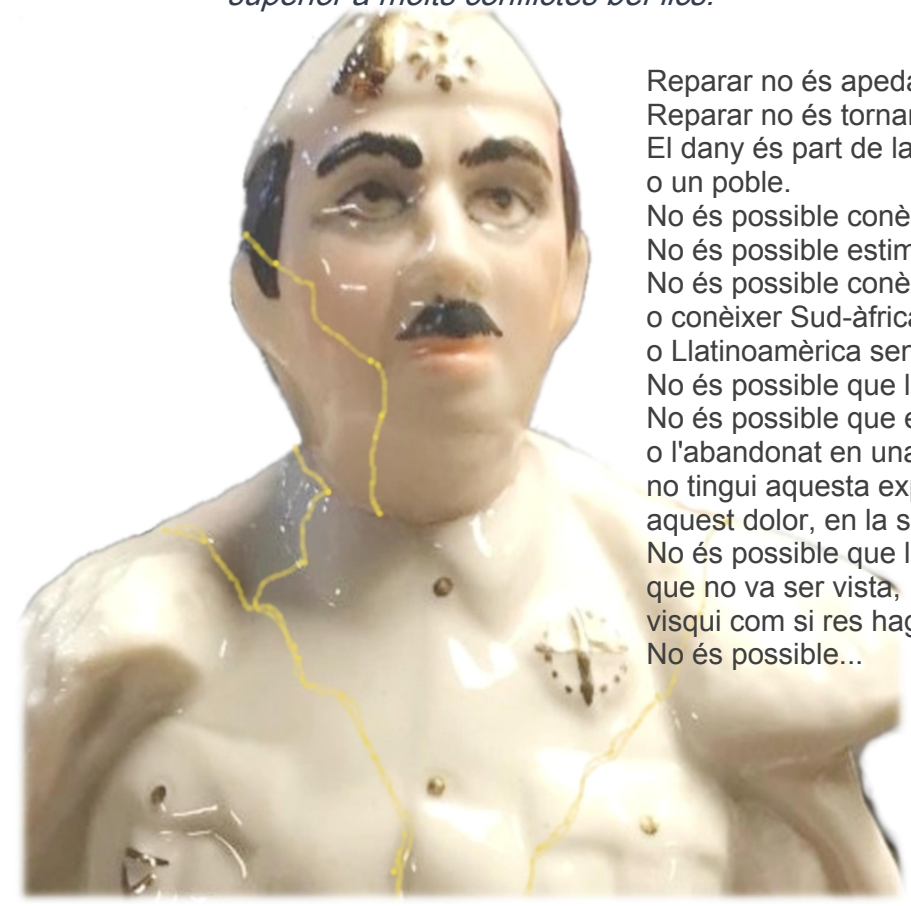
És un monòleg i presenta un cas real paradigmàtic, entre fortes columnes de poètica postdramàtica i un espai instal·latiu simbòlic més enllà de l'escena.

La ceràmica **trencada**, **esquerdada** i **resignificada** és un dels principals elements que vehicula la posada en escena.

.

Aquesta proposta, duta a terme per TeatrodeCERCA, en co-producció de la Síndicatura de Greuges de Barcelona. Col·labora la comissió de reparació de víctimes d'abusos en l'àmbit educatiu creada per la Sindicatura i diverses entitats.

"Prop de 500.000 persones han estat abusades per l'Església en la seva infància, en l'ambient educatiu o de formació. El nombre total de víctimes és superior a molts conflictes bèl·lics."

Reparar no és apedaçar, no és arreglar.
Reparar no és tornar a com érem abans.
El dany és part de la història d'una persona
o un poble.
No és possible conèixer a algú sense escoltar la càrrega que guarda.
No és possible estimar a algú sense entrar en la seva ombra.
No és possible conèixer Occident sense l'Holocaust,
o conèixer Sud-àfrica sense l'Apartheid,
o Llatinoamèrica sense les dictadures militars.
No és possible que la víctima no tingui a prop la disfressa d'agressor.
No és possible que el traït,
o l'abandonat en una relació en la qual s'havia atrevit a estimar,
no tingui aquesta experiència,
aquest dolor, en la seva història.
No és possible que la nena, que no va ser protegida
que no va ser vista,
visqui com si res hagués passat.
No és possible...

No és possible que no estiguin les paraules que m'han humiliat
les relacions que m'han fet mal,
les meves eleccions que han danyat als altres.
Reparar no és apedaçar, no és arreglar.
Reparar no és tractar.
Un abús no és només cosa de dos
és un símptoma
És un símptoma
d'un sistema abusiu
És un símptoma
com la coïssor,
com pixar-se al llit.

Reparar no és tractar.
Un abús no és una malaltia,
és una agressió,
un delicte.
Jo sóc el cos del delicte
Jo sóc la meva pròpia escena del crim
Jo sóc la prova
Jo sóc el dany ocult
la fosca ferida de la meva família,.
Jo sóc un dany col·lateral
Jo sóc la meva dissimulada i quotidiana guerra civil
Jo sóc l'holocaust amb clau,
la meva dictadura del silenci
Jo sóc les quatre parets,
la quarta paret de pedra,
jo sóc el dic de contenció
el mur de Berlín
el mur de la vergonya,
el mur que volia aguantar
el petit mur que us volia protegir dels gegants negres
el petit dic de contenció del vostre patiment.
Jo he posat el cos
Jo he trencat un plat,
he trencat l'atuell familiar,
els guarniments.
M'han fet menjar el fruit prohibit,
he talat l'arbre de l'Edèn.
I algú haurà de pagar els plats trencats.

Hi ha una tempesta tancada en cada habitació,
el dia que esclatin,
inundaran les cases,
els col·legis...
la ciutat.
Quan una no pot amb la mar,
el més fàcil és donar-li l'esquena
i no veure'l.

Jorge-Yamam Serrano

LA IMPORTÀNCIA DE LA REPARACIÓ

Especialistes, com la unitat AIDA (Unitat d'Abordatge Integral de l'Abús), introdueixen un nou model d'intervenció basat en la reparació i no en el tractament de les víctimes.“L'abús no és una malaltia, és una agressió a la part més íntima de la persona, a la seva ànima, i aquesta agressió no es tracta, es repara.”

Reparar el sistema, els “tercers”, és molt beneficiós per a la persona que ha patit l'abús i ajuda a sanar a tota la societat. És el col·lectiu que es repara a si mateix.

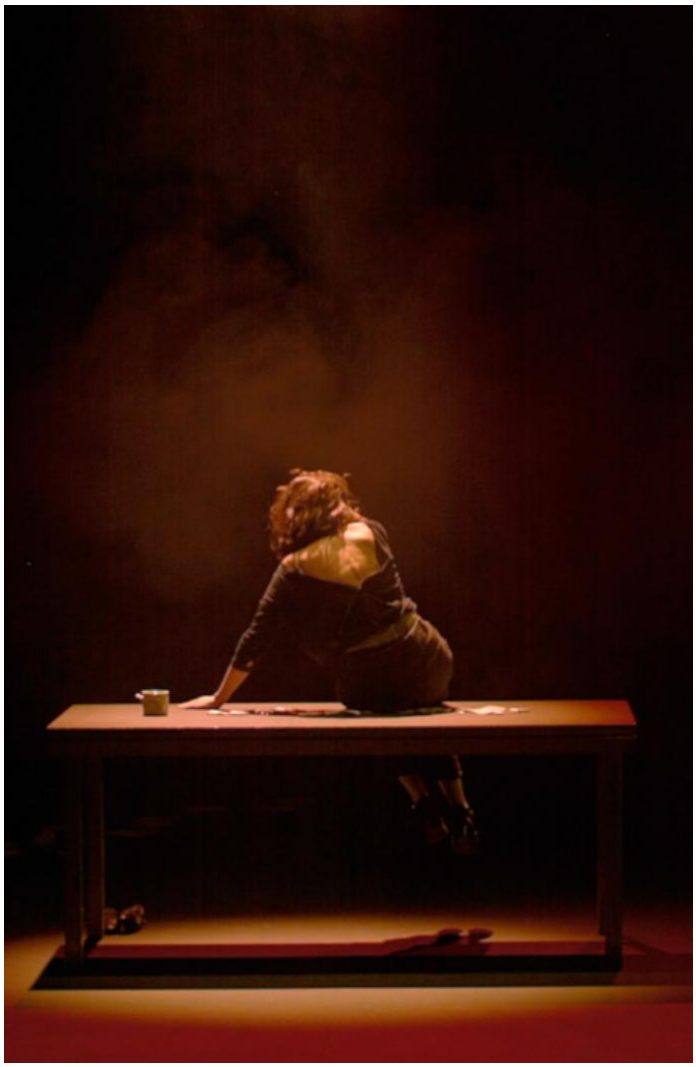
Aquesta obra està recolzada i coproduïda per entitats i iniciatives que treballen per construir un perdó simbòlic amb clubs esportius i l'Ajuntament de Barcelona

LA REPARACIÓ SIMBÒLICA

El 90% dels casos d'abusos sexuals afloren en l'edat adulta, els infants no s'atreveixen a parlar. Si les víctimes normalment necessiten uns 30-40 anys per connectar amb l'abús, comunicar-lo, expressar-lo, posar-lo en coneixement de la policia i d'un jutge, es troben que el delicte ja ha prescrit judicialment. Aquesta situació presenta una dificultat per a la reparació. Per això, creiem que la **reparació simbòlica** pot omplir aquest buit. El teatre a més a més, té el poder del símbol. Hem investigat durant dos anys com reparar aquesta ferida. Escènicament, juguem amb la metàfora de la reparació emocional, psicològica i simbòlica a través de la reparació de peces de ceràmica trencades, basant-nos en el mètode “kintsugi”:

“En japonès, “kintsugi” significa “reparar amb or”. És un mètode de reparació que celebra la història de cada objecte mostrant les seves fractures en lloc d'ocultar-les o dissimular-les. A les fractures, a la part danyada, se li aplica una laca adhesiva natural. Abans que s'assequi, se li cobreix amb pols d'or. Davant d'una manera de viure que només mostra allò que és jove, fort i perfecte, la filosofia del kintsugi ens permet expressar que tot allò que ha estat danyat té una història digna de ser narrada.”

-

Escenificació

La peça és principalment un monòleg

La dramatúrgia i l'escenificació va des d'una fragmentació, a la unió i integració. Dit d'una altra manera, és com la reparació d'un plat trencat mitjançant el "kintsugi"; també una peça teatral consisteix a unir fragments, amb llum, amb dedicació, amb or. Aquest mètode és aplicat a la "peça" teatral i a la peça de ceràmica.

Les víctimes van ser tractades com a objecte, gairebé com a nines de porcellana trencades. Transferim la càrrega i el mal de la persona simbòlicament a peces de ceràmica, resignificades, desconstruides i reconstruïdes.

La fragilitat és una sensació a transmetre en l'espai, en els assistents. Plats i ceràmiques poden caure, trencar, revelar equilibris precaris.

Trossos de ceràmica caient durant la peça
Trossos de plats trencats per l'espai
Ballar sobre plats trencats, caminar sobre plats trencats, textos esquerdats sobre porcellana.

La mirada. L'esquena. Els tecers: el públic

Treballarem de manera significativa amb la perspectiva de l'intèrpret i la mirada. El públic quan entra, una persona d'uns 50 anys ja està en escena. Està d'esquena, asseguda davant **una llarga i pàl·lida taula** de menjador escolar. Tant el públic com la dona, miren cap a la mateixa direcció, la foscor. Més enllà de la taula, en la profunditat de l'escenari, una inquietant foscor. Ningú, ningú... pot veure res.

Explorem la importància de la mirada, i aprofitem el fet teatral com per exemple **l'existència del públic; l'existència d'un tercer, dels tercers**.
Aquí potser una de les grans diferències amb altres obres amb el mateix tema.

L'esquena tindrà una aparença de porcellana. El format és frontal a la italiana.

A poc a poc, la protagonista s'anirà girant cap al públic significativament fins a estar de cara a ells. Tercers i supervivent cara a cara afrontant el que va passar, resignificant i celebrant les ferides.

EL TEMPS. Anacronisme. Jugarem amb el temps. Algú que ha passat per una experiència de trauma, ha fixat o congelat el temps. Viu l'adultesa des de la visió de nena.

Colors.
El color principal en escena és el blanc. Treballarem complementàriament, amb el blau, daurat i negre.

Referència estètica

*El “Kintsugi” tradicional japonès

*L'artista i escultor holandès Bouke de Vries i el seu “Kintsugi deconstruit”.

Souvenirs de ceràmica. RECORD DE...

La nostra protagonista és una persona que sobtadament, recobra la memòria esborrada d'un abús durant la seva infància, a l'escola. Continuem jugant al voltant de les peces de ceràmica, amb els “souvenirs”; connectar, accedir al record i a la seva deformació.

Com la memòria, el fang es fon i confon, es fragmenta;
com la ceràmica, que fixa el trauma en el fang de la memòria.

Memòria i ceràmica evoquen la fragilitat, la fragmentació, la manipulació i les distorsions que la fan imperfecta, sospitosa i finalment humana.

Durada estimada: 75 minuts
Mitjà i petit format
Espectacle a partir de 14 anys

L’ESQUERDA

Cia TeatrodeCERCA

Direcció i dramatúrgia: Jorge-Yamam Serrano
Intèrprets: Cristina Gamiz
Ajudant de direcció: Ines Jimenez
Espai Sonor: Diego Paqué
Audiovisuals: Nico Aguerre
Il·luminació: Marc Inglés

Producció: TeatrodeCERCA,
Síndicatura de greuges de Bcn

Col·laboració: Carla Rovira, Anna Mª Ricard, Leonor Paqué, Comissió de reparació de supervivents
d’abús en educació.

Vull que hi hagi llum,
fondre la pell dels vampirs
i que els cremi la creu,
Vull que la meva pell sigui de plata,
i que l'orina en el meu llit que encara faig,
sigui d'or,
Vull desactivar les mines en la meva pell,
d'una guerra civil antiga, oblidada.
Vull ballar com si no estigués sota un bombardeig.
Vull ballar fora del meu propi búnquer
Vull que la guerra dins del meu búnquer acabi
Vull dibuixar flors de plata i or amb la meva ràbia.
Vull cavar foscos forats en les parets
blanquíssimes de Bernarda Alba
i tenyir de blanc el vestit de dol,
esfondrar el mur gruixut de la quarta paret
trencar-lo,
que caigui com el mur de Berlín.
i deixar-ho trencat,
a terra,
vençut.

ELS TERCERS

Cia. TeatrodeCERCA

web teatrodecerca

El col·lectiu amb residència a Barcelona deu el seu nom als seus orígens, l'any realitzant teatre realista, pròxim i «domèstic» als salons de cases particulars (més de 350 funcions). La companyia va desenvolupar un teatre site-specific en llocs reals i no convencionals. Des de llavors i amb el mateix esperit, ha representat les seves propostes en escenaris teatrals convencionals. La companyia va ser escollida com a projecte en «Reinventant Barcelona», exposat a la Sala Ciutat de l'Ajuntament de Barcelona per a iniciatives que innoven i tenen impacte de futur a la ciutat.

Jorge-Yamam Serrano ha estat treballant amb la companyia TeatrodeCERCA, formant part de la producció i protagonitzant "FANDO Y LIS", nominada als Premis Max. "QUE VAYA BONITO" és una de les primeres obres que Serrano escriu, dirigeix i protagonitza. Després de gairebé 100 representacions i diversos reconeixements com el Premi Moritz-FiraTàrrega 2012, nominada-finalista als Premis Max al Millor Espectacle Revelació 2014, entre altres. Crea l'obra "CAMARGATE", una obra política de teatre documental amb un gran impacte en públic i crítica. Amb la companyia mexicana VACA 35 co-produeixen la creació col·lectiva "CUANDO TODOS PENSABAN QUE HABÍAMOS DESAPARECIDO", fent temporada al Teatro Español de Madrid i a La Villarroel de Barcelona. Estrena "LA REVELACIÓ" al Teatre Lliure, produïda pel Festival Grec de Barcelona, finalista al Premi BBVA de Teatre a la millor obra 2020.

CV Produccions TeatrodeCERCA

Muntatges per a salons i sales teatrals de petit format:

Producció "La carcoma" de Quique Culebras. Tarragona 2003. Gira estatal.
Producció "La ceniza" de Quique Culebras. Tarragona 2004. Gira Catalunya.
Producció "Atracar un banco con un bote de laca" de Quique Culebras. Tarragona 2011. Gira estatal.
Producció "El esperanza" de Quique Culebras. Tarragona 2011. Gira estatal.
Producció "Se t'annodi, se ti snodi: la libertad" de Pau de Nut Valencia 2013.

Muntatges en espais no convencionals:

Producció "Crtl – ME". de Jorge-Yamam Serrano i Laura Barba. Festival Intern. Gest.Catalunya.2011
Producció "Que vaya bonito" de Jorge-Yamam Serrano. FiraTàrrega. Catalunya.2012 . Temporada La Seca Espai Brossa, Barcelona. Abril 2013 – Gira Estatal.

Muntatges per a escenaris teatrals:

Producció "2Mas". Sala Trono. Tarragona 2005 – Mostra de teatre de Barcelona. Teatreneu 2006.
Producció "Fando y Lis". Estrenat a la "Muestra de teatro español de autores contemporanios de Alicante" 2008, teatre Arniches. Temporada Teatre Tantarantana Barcelona. Octubre 2009. Temporada Teatro Círculo de Bellas Artes de Madrid. Mayo 2011. Festival «J'actes et Jactes» Limoux, Francia.2011

Coproducció "Sots l'ombra d'un bell arbre" de Helena Tornero dirigida per Marta Pazos (adaptació sobrr l'obra de Ramon Llull "El llibre del gentil i els tres savis") Coproducció Catalunya, Portugal i Galícia.

Producció «CAMARGATE» de Jorge-Yamam Serrano. 2015 Temporada Teatre Tantarantana , temporada Teatro del Barrio de Madrid i Gira Catalunya

Coproducció «Cuando todos pensaban que habiamos desaparecido» Co-producció amb cia Vaca35, entitats de Mèxic amb FiraTàrrega…. 2015. Temporada al Teatro Español de Madrid. Temporada a la sala Villarroel de Barcelona. Gira nacional i internacional

Producció «LA REVELACIÓ» de Jorge-Yamam Serrano Co-producció amb Festival Grec de Barcelona 2018-2020 (Finalista Premio BBVA de teatre) Temporada Teatre Lliure de Montjüic i temporada Teatre Tantarantana de Barcelona.

JORGE-YAMAM SERRANO

www.jorge-yamam.com

Inicia els seus estudis combinant art dramàtic i audiovisuals. Posteriorment realitza el grau de direcció i dramatúrgia.
Com a **ACTOR**, ha treballat amb La Cubana, amb Sergi Belbel al Teatre Nacional de Catalunya, amb Juan Mayorga… S'integra a "La Invención" de Josep Pere Peyró, amb diverses obres en gira internacional com per exemple "Las puertas del cielo" (Europa-Àfrika, Premi al muntatge més innovador, Ribadavia). L'interès per investigar el llenguatge escènic també el desenvolupa amb la seva companyia TeatrodeCERCA, conegut col·lectiu per representar obres en cases i espais no convencionals des de 2003. Protagonitza i produeix "Fando y Lis", nominada als premis Max, amb temporada al Círculo de Bellas Artes de Madrid i festivals a França, entre altres.
CINEMA destaca amb un dels principals papers de la reconeguda "REC", dirigida per Jaume Balagueró, en el paper de tetraplègic a "Diario de una Ninfómana" i va rodar a Alacant com a protagonista d'"Orson West". És el protagonista espanyol a la coproducció internacional "Train Station", produïda per més de 20 països. Ha rodat a Catalunya i més tard a Corea del Sud (Seül) la sèrie internacional "The legend of the blue sea". Actualment està rodant un dels papers principals de la pel·lícula "A dios ya no le importamos" de Nico Aguerre.

Com a **CREADOR TEATRAL**, la peça en aparadors comercials "CTRL-ME". Ha ideat presentacions per a publicitat i màrqueting. Ha escrit, dirigit i protagonitzat l'obra "QUE VAYA BONITO", guanyadora del Premi Moritz Firatàrrega 2012 al millor espectacle i finalista nominada al Premi MAX Espectacle Revelació 2014, entre altres reconeixements. Per encàrrec ha escrit i dirigit la coproducció "El Lloc" per a Íntims Produccions, becada a FiraTàrrega i amb temporada a la Sala Flyhard. També ha escrit les dues obres de teatre documental "Columbine at sun" i l'exitosa "CAMARGATE". En gira, amb la coproducció internacional "Cuando todos pensaban que habíamos desaparecido", una obra de creació col·lectiva amb la companyia mexicana Vaca35, que va fer temporada a la Sala Villarroel de Barcelona i al Teatro Español de Madrid. També ha escrit i dirigit al Teatre Lliure l'obra "La Revelació", produïda pel Festival Grec de BCN (Finalista Premi BBVA de Teatre a la millor obra 2020, becada per a creació/innovació per la Generalitat de Catalunya). Participa al Centro Dramático Nacional en "El teatro por llegar, la ventana del CDN".

Acaba d'estrenar al 2025 al TNC "Els contrabandistes de llibres de Daraia" amb Iban Beltran.
Projectes comunitaris i mediació: El projecte ArtiPart, que dirigeix a la Sala Beckett, col·laborant amb Hangar i La Escocesa amb la Fundació Joia. Taller i creació amb persones amb trastorns de salut mental.
Ponent escola judicial "Estatut de la víctima", "Trastorns de salut mental", "Declaracions crítiques",

Convocatòries i beques:

*Guanyador de la Menció especial de TEATRONIKA amb el text teatral per a robots androides "Ovejas y pastores".
*Guanyador Carlota Soldevilla 2020 amb el projecte innovador Escena distante; Teatre Lliure, Temporada Alta.
*Tres vegades becat per a la investigació i innovació en l'àmbit de les arts escèniques per la Generalitat de Catalunya (2023, 2020, 2017).
*Guanyador de la beca Walter Benjamin 2019 per a creació artística itinerant en espais públics.
*Residència-Ajuda a la creació "El cicló/Teatre Tantarantana" 2015 amb el projecte "Camargate".
*Residència-Ajuda a la creació a FiraTàrrega en 3 ocasions: 2012, 2013 i 2015 amb els projectes "Que vaya bonito", "El Lloc" i "Cuando todos pensaban que habíamos desaparecido".

Docència: Actualment és professor a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia i a l'Estudi Laura Jou.

Entrevista a TVE, programa "Atención Obras" explicant treballs anteriors..
https://www.rtve.es/alacarta/videos/atencion-obras/atencion-obras-vaya-bonito-teatro-terrazas-barcelona/2575211/

Telf. 639390592
quevayabonito21@gmail.com

CRISTINA GÁMIZ

S´ha format com actriu al Col.legi del Teatre, a l´estudi de la Txiki Berraondo i Manuel Lillo i amb dansa/teatre a l'estudi de la coreògrafa Mercedes Boronat. Formada en veu i cant amb Mònica Miralles i Graduada en el Programa Complert de Técnica Meisner amb Javier Galitó-Cava. Com actriu de teatre inicia la seva carrera professional al 2001 i des d´aleshores participa en obres com "La Revelació" de Jorge-Yamam Serrano Grec 2018 Teatre LLiure, “Cuando todos pensaban que habíamos desaparecido” Vaca 35. La Villarroel. Naves del Teatro Español. FiraTàrrega. “Camargate” Jorge-Yamam Serrano.. Teatre Tantarantana. “Carwash” Anette Pullen i Marc Rossich.Staatstheater Stuttgart i Teatre Romea. “Stokölm” Marc Martínez i John Osborne. Teatre Borrás-Festival Grec 2009 “Jamais vu” Andrea Segura. Temp. Alta. “N&N” Marc Rosich i Antonio Calvo. Sala Beckett “Un fill, un llibre,un arbre” Jordi Silva i AntonioCalvo. Teatre Nacional de Catalunya “Party Line” Marc Rosich i Andrea Segura. Sala Beckett. “La millor nit de la teva vida” Jordi Silva. “Alma” Marc Rosich. Convent dels àngels- Festival Òpera de Butxaca. “OBIT” Pere Tantinyà La Fura dels Baus-Copenhaguen/Barcelona CCCB.Mèxic DF/Buenos Aires. “Backloot sessions” Pep Duran, Ferran Carvajali Txiki Berraondo. Teatre Lliure. “Ronda de mort a Sinera” Ricard Salvat. Teatre LLiure.

Teatre comunitari i mediació: Des de fa 20 anys també dedica part de la seva carrera a la pedagogia teatral aplicada a les arts comunitàries i l´acció social. Actualment i des dels últims 10 anys és professora de Teatre a Xamfà Centre de Música i Escena per la Inclusió (*Premi Nacional de cultura 2020) Allà acompanya grups d´infants de 5 a 16 anys, així com grups de joves i adults en situació de vulnerabilitat, genera des de la direcció i dramatúrgia espectacles de teatre comunitari amb diferents entitats del Raval. Estrena diversos espectacles al CCCB i treballa en xarxa amb diversos col.lectius com Supervivents (xarxa de personas que pertanyen a les primeres generacions de diagnosticades amb infecció per vih)

Treballa en el projecte l´Altre Còvid conjuntament amb l´ong Creart i Nadir cinema, recolzat per Fundació La Caixa amb qui també estrena i codirigeix una mostra.

Durant dos anys condueix al grup de Teatre del CPB (Serveis Salut Mental) esquerra de l´eixample amb qui fa dues creacions que presenten a l´Altre Festival.

Ha realitzat 3 conferències inaugurals per l´Escola Deià d´Art i Disseny. "Arquitectura de l´impuls" i "Anatomia d´un procés creatiu".

Ha estat durant 2 anys assessora del Programa Ara Art del Departament d´Educació.

Forma part de Plaudite (Teatre i acció social) amb qui imparteix tallers de teatre transgeneracional amb qui realitza un espectacle comunitari sobre la memòria epistolar al Museu de la Inmigració de Sant Adrià.

També realitza un taller per a mares a l´Escola Cavall Bernat i amb qui genera l´obra La Dona com Cal.

Durant 8 cursos ha impartit tallers de Teatre i Consciència en múltiples Instituts de Secundària a través del Programa Enginy del Consorci d´Educació amb qui ha realitzat diverses creacions teatrals amb els mateixos participants.

* Premi Buero de Teatro Joven especial del Jurat a Cristina Gamiz pel Compromís en els seus muntatges.
* Premi especial del Jurat per les creacions comunitàries amb Joves (Tos som la Martina, La Jungla d´Asfalt, Temps de Sorra i les Coses Nostres)
* Premi Millor Actriu Festival Cinema Oriana 2022 per "Murs" de Roger Villarroya

telf 645979785
cristinagamiz9@gmail.com

MATERIALS DE CREACIONS ANTERIORS

Feu click ↓
Enllaç a Materials de creacions anteriors

A l'enllaç podreu veure totes les creacions anteriors. Un cop dins podreu fer click a cada cartell d'espectacle i es desplegarà un dossier complert.

Aqui enllaç de l'obra complerta LA REVELACIÓ al Teatre Lliure Festival Grec
https://youtu.be/PK_QX8496Io

